

Sygn. akt IV CSK 395/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa głównego P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko A.P.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego A.P.

przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 stycznia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej i drugiej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Natomiast oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości,

nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, nie publ.).

Przedstawiona przez skarżącego problematyka została ujęta w pytaniach: „Czy wykonanie na rzecz spółki z o.o. przez Prezesa Zarządu przynoszącej tej spółce dochody - w przypadku niepodjęcia przez Radę Nadzorczą formalnej uchwały regulującej wysokość wynagrodzenia pozbawia Prezesa Zarządu prawa do stosownego należnego wynagrodzenia? Czy do zawarcia umowy pomiędzy spółką z o.o. a Prezesem Zarządu tej Spółki może dojść w sposób dorozumiany, większość członków Rady Nadzorczej zgadza się lub nie wnosi sprzeciwu, co do zawarcia umowy?”, „Czy można mówić o bezpodstawnym wzbogaceniu Prezesa Zarządu, w przypadku gdy dzięki czynnościom (usługom) Prezesa Zarządu Spółka osiągnęła korzyści – dochody, wielokrotnie przekraczające korzyść osiągniętą przez Prezesa Zarządu?”, „Czy można domniemywać, że Prezes Zarządu Spółki wykonuje czynności (usługi) na rzecz Spółki przynoszące jej dochody nieodpłatnie?”.

W sprawie niniejszej wyjaśnienie wskazanych przez skarżącego wątpliwości nie miałyby bezpośredniego wpływu na rozstrzygnięcie mając na uwadze podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że pozwany pobierając określone kwoty z majątku spółki nie wykazał ich wydatkowania w imieniu spółki, a pobierał je na własne potrzeby, kwoty te nie miały związku z działalnością spółki, a zatem odpowiedzi na przedstawione w skardze pytania pozostają bez związku z ustalonym stanem faktycznym. Ponadto wypada przypomnieć, że - stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. - podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały w sposób właściwy wykazane.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

